

A XXIV. ZSOLTÁR.

(Imadal.)

Tiéd Uram a föld s annak lakója.
A mindenségnek te vagy alkotója.
Te mérted ki a tengerek határát,
Szabályozád a folyamoknak árnját.

— Téged keres Uram a magasságban,
Lakóhelyed szentséges sátorában,
Kinek kezén bűn nem ragadt,
Kinek szive tisztán maradt,
Ki, nem kevély, alázatos,
Csalárdul nem alattomos.
Azé az áldás, üdv, a kegy:
Ki tisztasággal — hozzád megy . . .

Szentséges ajtók, templomok,
Imánkra föltárujlatok:
Oh, itt van, itt — a dicsőség királya,
A kit keres lelkünknek hő imája.

Rédiger Géza.

UNITÁRIUS EGYHÁZ ÉS VALLÁSOS SZELLEM.

Minden egyháznak legfőbb feladata a vallásos szellemet ápolni, hiveiben fejleszteni, mert abban él maga az egyház és azért kell élnie. Főlkeltetni a vallásos érzelmet, növelni a lélek vallásos aspiratioit, irányozni a láthatatlan, az érzékfeletti világról való gondolkozását, úgy hogy végül egy boldogító vallásos világnézet és ezáltal táplált állandó vallásosság, érzetben és cselekedetben vallásos szellem legyen az eredmény — az egyház hivatása. Szép és nagy elhívás, de azt megfelelően is kell teljesíteni. A mely egyház tényleg nem tud hivatása magaslatára felemelkedni s eme nehéz, de magasztos feladatát ihlettel, buzgalommal és kitartással betölteni, nem jogosult szép jövő iránti reményekre sem, mert azoknak alapja első sorban hivei vallásos szelleme lehet. Meglehet, hogy tovább él, s működik intézményeivel, mint egy gép, de nem fejlődik, mint egy élő organismus.

Az unitárius egyházat tekintve, igen szép színben látása lenne a dolgoknak, ha azt mondanók, hogy az a vallásos szellem ápolására legtöbbet tesz. De azt igenis mondhatjuk, hogy helyzete, eltekintve külső mostoha viszonyaitól, arra nézve a legkedvezőbb. A mivelődésnek korunkban tett nagy eléhaladása az emberek vallási nézeteiben is lényeges változást idézett elé. És azoknak az egyházaknak, melyek régi dogmáikkal akarnak ma is az emberek lelkére hatni, lépten-nyomon nehézségekkel kell találkozniok. A jelenkor ismeret-világával gondolkozó lélekben az egyházak dogmáival nem egyező hiteszmék, sőt ellenkező nézetek keletkeznek. És emez egyházaknak a vallásos szellem fejlesztése iránti törekvése gyakorta már elvi összeütközéseken hajótörést kell hogy szenvedjen. Az unitárius egyháznak ily nehézségekkel nem kell küzdenie. A haladás és felvilágosodás eszméiért harczolt maga is mindig és a mi ezeknek feltetele, a lelkiismereti szabadság nagy és szent elveért, s bár ereje megfogyott a hosszu harczokban és számban meg apadt, de az új idők szellemi mozgalmái kellő magas színvonalon találták. Hiteszméi nem hogy visszahatást szülhetnének s okot szolgáltatathatnának arra, hogy hivei vallásellenes szélsőségekbe ragadtassanak, vagy pedig folytonosan ellenmondásban érezzék magukat a koruk tudománya által